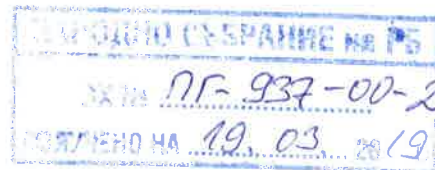

Изх. №19.01.01/166
Дата: 19.03.2019 г.

ДО
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДО
Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

СТАНОВИЩЕ

ОТ МЮСИУЛМАНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ

по предложения от народни представители по приетия на 8.3.2019 г. на първо гласуване Законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 9540-01-4/31.01.2019 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Мюсюлманско изповедание е изразило своята подкрепа по законопроекта и становищата си по отделните текстове преди първо гласуване, като поддържаеме това свое становище.

В общественото пространство се появиха определени лица, опитващи се да внушат, че представляват широк кръг от хора, включително и опитващи се да имитират представителство на широк кръг мюсюлмани, манипулативно представяйки данните от последното преброяване, обстоятелства, които бяха предвидени още в становищата ни по предходния законопроект.

За щастие разпространяваните твърдения бяха разпознати, като несъстоятелни и от обществото и от народните представители и не намериха своята подкрепа, за което се радваме, тъй като ако тези лица бяха намерили своята подкрепа, то със същия успех би могло да се регистрира и източноправославно вероизповедание, различно от БПЦ и да влезе в спор с патриаршията и държавата за субсидията ѝ, а впоследствие и за имотите ѝ.

Това само затвърждава необходимостта от приемането на законопроекта в частта, в която се цели да се пресече възможността дублиращи и имитиращи

вероизповедания, при либералния режим на тяхната регистрация, да могат да се определят за представители на максимално голяма религиозна общност, само защото в устава им било записано.

Публичните задължения на религиозната институция на мюсюлманите в Република България, в контекста на предявените законодателни промени за възможна амнистия на такива задължения на всички вероизповедания, доведоха до широк обществен отзвук, включително и до ясно крайно изразено недоволство от гореспоменатите лица, имитиращи представителство на изповедание, но тук се среща и по-широко обществено противопоставяне. Независимо от нагласите, каква част от обществото е „за“ данъчна амнистия и каква „против“, сме склонни да приемем, тези текстове да бъдат заменени с други, в името на търпимостта между различните групи в обществото и за да не остава чувството за създадени привилегии за религиозната институция на мюсюлманите в Република България.

Само отново ще подчертаем, че въпросните задължения са генерирани именно защото е спазван закона от страна на Мюсюлманско изповедание, не са укривани приходи, не е пропускано подаване на данъчни и осигурителни декларации, ако ръководителите на Мюсюлманско изповедание разчитаха на протекции от законодателна, съдебна или изпълнителна власт, то можеше изповеданието да укрие свои доходи, да не декларира дължими осигуровки, въобще да не създаде тези свои задължения, нарушавайки закона. Поради спазването на закона, поради различно данъчно третиране на определени данъчни събития при сходни случаи от органи на НАП, поради ревизии, при които също данъчните третираха различно данъчни събития, впоследствие и административните съдилища потвърждаваха с различни мотиви при различни ревизионни актове макар и сходни случаи актовете на НАП, и не на последно място поради създалата се сложна ситуация с представителството на Мюсюлманско изповедание, като и до ден днешен не са върнати счетоводни документи от предишни органи на изповеданието в мюфтийството, се стигна до ситуация Мюсюлманско изповедание да е длъжник.

Мюсюлманско изповедание е най-големия длъжник на държавата сред изповеданията, защото е и най-много ревизираното сред вероизповеданията, защото е и голям работодател сред вероизповеданията и голям приносител към държавния фиск. Ние сме религиозна институция, а не търговска организация, която цели да генерира печалба. За религиозната институция приоритет остава удовлетворяването на обществените потребности от това хората да имат отворени джамии и служещи на българска религиозна институция свещенослужители, пред това да имат изповедание без данъчни задължения, но със затворени джамии и без свещенослужител, за да не се генерирани задължения от осигуровките му.

Необходимо бе горното изложение, за да се спре с хвърлянето на всякакви непроверени цифри в общественото пространство за броя на имотите, които притежава

изповеданието, за размера на сумите, които влизали в изповеданието от имоти и да се манипулира, че едва ли не изповеданието имало достатъчно средства, но или не били управлявани, както трябвало или вероятно се и злоупотребявало с тях. Както вече споменахме Мюсюлманско изповедание е спазвало закона и всеки лев приход е деклариран по съответния ред и може да бъде проверен, както е правено вече с десетина на брой ревизии.

Всички впушения за акумулиране на средства предостатъчни за всички разходи на изповеданието, включително и за погасяване на дагъчните му задължения в кратък срок, са лъжа и целят както лично опозоряване на хора от изповеданието, така и създаване на обществени противопоставяния.

По отношение на направените предложения от народни представители по законопроекта, след приемането му на първо четене, излагаме позицията си по-всяко едно поотделно.

1. По предложението на народния представител Боряна Георгиева.

- Така направеното предложение цели да запази статуквото с публичните задължения на изповеданията, вкл. и със задълженията на Мюсюлманско изповедание. Това за Мюсюлманско изповедание означава да продължи да не функционира при нормални условия. Наличието на редица изпълнителни производства образувани от десетина частни съдебни изпълнители по никакъв начин не способства за решаване на финансовите проблеми на изповеданието. Частните съдебни изпълнители за успешното събиране на определен дълг начисляват своя пропорционална такса, при големия дълг на изповеданието към държавата тази такса е приблизително 200 хиляди лева, а това е не малък стимул за всеки съдебен изпълнител да се опита да събере този дълг. Мюсюлманско изповедание не може да работи със сметките си, тъй като постоянно се запорират, запорирани са и наеми за десетки хиляди левове всеки месец, до момента са ни продадени два имота на публична продажба, имали сме случай, когато частен кредитор на изповеданието за дълг малко на четири хиляди лева, буквално изпудва чрез съдебния изпълнител да му се платят и други суми от изповеданието, които са спорни и отказвайки да получи доброволно плащане и изпълнителното дело да се прекрати. В подобен случай съдебният изпълнител присъединява държавата по делото, което е образувано по изпълнителен лист за четирите хиляди лева и така частният кредитор на изповеданието, който има да получава 4 хиляди лева се държи, като кредитор, на който му се дължат над 8 милиона лева, защото държавата е присъединен и приоритетен вискател по делото, т.е. спазвайки закона съдебния изпълнител трябва първо да събере своите такси от около 200 хиляди лева, после парите дължими към държавата за около 8 милиона лева и накрая това, за което всъщност е образувано делото, дълг за

малко над 4 хиляди лева. И от страна на Мюсюлманско изповедание можем да зададем въпроса за лобизъм към тези народни представители, в интерес за техните на частните съдебни изпълнители ли работите или в интерес на частните кредитори, които чрез задълженията към държавата могат да изнудват изповеданието?

Затова не сме съгласни този текст да напълно да отпадне, защото запазване на статуквото не е решение, напротив проблема ще се задълбочи, защото от страна на съдебните изпълнители ще се запорира и субсидията предназначена за заплати на свещенослужителите на изповеданието и накрая целта на промените на ЗИДЗВ от края на миналата година няма да е постигната, но за сметка на това ще са се облагодетелствали частни съдебни изпълнители и други субекти, изнудващи изповеданието.

2. По предложението на народните представители Гаджев и Шишков, в чл. 22, ал. 2, т. 2 след думите „молитвени домове” се добавя и „манастири”. Като смислово съдържание не считаме, че се променя текста, поради, което като в конкретния текст да се добави и „манастири” не считаме, че е във вреда на кое и да е било изповедание. Но като законодателна техника, това не трябва да се отрази като замяна на гласувания и приет на първо четене параграф 1, а да се препомерират, което считаме, че ще се съобрази.

3. По предложението на народния представител Искрен Веселинов и група народни представители.

С едното си предложение предлагат административно наказателни разпоредби чрез които се забранява получаването на финансиране извън Република България.

Този дебат беше дълъг и труден при приемането на поправките в закона в края на миналата година и никое от изповеданията не бе съгласно с ограничаване на външното финансиране.

Поради, което сме против това предложение.

Второто предложение е за отпадане на приетия на първо четене параграф 4. Идентично с предложението на народния представител Боряна Георгиева. Противопоставяме се по пдоробни съображения изложени по-горе.

4. По предложението на народния представител Цветан Цветанов и група народни представители.

Предложени са текстове за отсрочване вместо данъчна амнистия. Тези текстове подкрепяме, тъй като са компромисен вариант, както за погасяване на публичните задължения на вероизповеданията, така и се осигурява възможност изповеданието да функционира при нормални условия до погасяване на дълга си без да бъде притискано с всякакви изпълнителни способности от публичен и няколко частни съдебни изпълнители непрекъснато.

Бихме желали да се приеме и по-конкретен текст, които да гарантират, че отсрочените задължения са неподлежащи на принудително изпълнение.

В този смисъл предлагаме примерен текст ал. 7 на § 9:

„Отсрочените и обезпечени по реда на ал. 1 задължения не подлежат на принудително изпълнение.”

Считам този или подобен текст за необходим, поради изложените по-горе проблеми с присъединяването на държавата по реда на ГПК като приоритетен възискател по дела образувани от частноправни субекти

С уважение

Д-Р МУСТАФА ХАДЖИ

Главен мюфтия

